

Έκθεση αφιερωμένη στο μεγάλο νεοσμυρνιό γλύπτη Βάσο Καπάνταη θα λειτουργεί έως τις 6 Μαΐου στο Μουσείο Μπενάκη (Πειραιώς 138 & Ανδρονίκου). Η έκθεση περιλαμβάνει ένα μεγάλο αριθμό γλυπτών –μεγάλων και μικρών κυρίως διαστάσεων– φιλοτεχνημένα σε χαλκό και πωρόλιθο, καθώς επίσης ανάγλυφα, μετάλλια, σχέδια και κεραμικά, τα οποία αναδεικνύουν στο σύνολό τους την ακρίβεια της μικρογραφικής χάραξης, τις συνθετικές ικανότητες του καλλιτέχνη, που προέρχονται από την ιδιωτική συλλογή του καλλιτέχνη και είναι άγνωστα στο ευρύ κοινό.

Έκθεση αφιερωμένη στο μεγάλο νεοσμυρνιό γλύπτη Βάσο Καπάνταη θα λειτουργεί έως τις 6 Μαΐου στο Μουσείο Μπενάκη (Πειραιώς 138 & Ανδρονίκου). Η έκθεση περιλαμβάνει ένα μεγάλο αριθμό γλυπτών –μεγάλων και μικρών κυρίως διαστάσεων– φιλοτεχνημένα σε χαλκό και πωρόλιθο, καθώς επίσης ανάγλυφα, μετάλλια, σχέδια και κεραμικά, τα οποία αναδεικνύουν στο σύνολό τους την ακρίβεια της μικρογραφικής χάραξης, τις συνθετικές ικανότητες του καλλιτέχνη, που προέρχονται από την ιδιωτική συλλογή του καλλιτέχνη και είναι άγνωστα στο ευρύ κοινό.

Όλοι εμείς οι νεοσμυρνιοί ερχόμαστε καθημερινά σε επαφή με τα 10 μνημειώδη γλυπτά που κοσμούν την πλατεία Χρυσοστόμου Σμύρνης καθώς και με το σήμα του δήμου μας. Η «Σμύρνα», ο «Πόντιος Ακρίτας», η «Επιτύμβια Νίκη», οι «Ταφές», ο Αδριάντας του Χρυσοστόμου Σμύρνης κ.λ.π., έργα όλα του μεγάλου εικαστικού καλλιτέχνη της Μικρασιατικής Ρωμιοσύνης και νεοσμυρνιού Βάσου Καπάνταη, που έχει συνδεθεί στενά με τις μικρασιατικές μνήμες και την Ελλάδα της προσφυγιάς, είναι το γνωστό μέρος της δημιουργίας του καλλιτέχνη.

Η έκθεση αυτή, την οποία επιμελείται ο Γιώργος Χατζημιχάλης μας παρουσιάσει και μια άλλη σημαντική πτυχή του έργου του Καπάνταη που έχει να κάνει με τον έρωτα, την ομορφιά των κοριτσιών και τη χαρά της ζωής. Αυτές είναι ούτως ή άλλως οι δύο βασικές ενότητες που διακρίνουν την καλλιτεχνική του δημιουργία: α) τα πολιτικά έργα που έχουν να κάνουν με τη μνήμη, τη νοσταλγία, τον ξεριζωμό και τη μετανάστευση και παρουσιάζονται κυρίως σε δημόσιους χώρους και β) ο ερωτισμός, τα νιάτα και η ομορφιά που αφορούν την ιδιωτική σφαίρα.

Στην αναδρομική αυτή έκθεση παρουσιάζονται γλυπτά μικρών και μεγάλων διαστάσεων από χαλκό και πωρόλιθο, ανάγλυφα, 140 μετάλλια, 100 σχέδια και κεραμικά που προέρχονται κυρίως από την ιδιωτική συλλογή του καλλιτέχνη. Με αφορμή την έκθεση το Μουσείο Μπενάκη και οι εκδόσεις «Άγρα» έθεσαν σε κυκλοφορία, με επιμέλεια του Γ.

Χατζημιχάλη, ομώνυμη συνοδευτική έκδοση, τα κείμενα της οποίας υπογράφουν οι: Άγγελος Δεληβοριάς, Παναγιώτης Τέτσης, Γιώργος Χατζημιχάλης, Κων/νος Πρώιμος και Ντένη Ζαχαροπούλου.

Κύριος χορηγός της έκθεσης είναι το Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος, ενώ σημαντική ήταν η αρωγή του Ιδρύματος Ιωάννου Φ. Κωστοπούλου και του Δήμου Νέας Σμύρνης.

ΒΑΣΟΣ ΚΑΠΑΝΤΑΗΣ

(Μυτιλήνη, 1924 – Αθήνα, 1990)

Ο καλλιτέχνης γεννήθηκε το 1924 στη Μυτιλήνη από Μικρασιάτες γονείς. Έζησε ψυχικά μέσα στην ιστορία του 20ου αιώνα –των γενοκτονιών, των βίαιων μετακινήσεων των λαών και των εθνικών καθάρσεων- και ενέταξε στο έργο του «το δράμα του κενού που πάντα αφήνει το έγκλημα». Το 1942 εγγράφεται στο εργαστήριο γλυπτικής της Α.Σ.Κ.Τ. με δασκάλους τον Κώστα Δημητριάδη και τον Μιχάλη Τόμπρο. Παράλληλα σπουδάζει αρχαιολογία στη Φιλοσοφική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών. Το 1949-51 δημιουργεί το πρώτο του έργο, ενώ ακολουθεί μια πλούσια παραγωγή μνημείων, μετάλλια, σχέδια και κεραμικά τα επόμενα χρόνια.

10 γλυπτά του κοσμούν την Πλατεία Χρυσοστόμου Σμύρνης μπροστά από την Εστία Ν. Σμύρνης, ενώ ο Βάσος Καπάνταης φιλοτέχνησε και το σήμα του Δήμου Ν. Σμύρνης, έργα όλα φτιαγμένα με «λογισμό και μ' όνειρο». Ο Βάσος Καπάνταης έζησε για 50 περίπου χρόνια στην Νέα Σμύρνη και ήταν μια από τις μεγαλύτερες καλλιτεχνικές μορφές της πόλης μας.

Ο καλλιτέχνης που δεν εξέθεσε ποτέ σε γκαλερί γιατί πίστευε ότι με αυτό τον τρόπο ζημιώνεται το εικαστικό έργο έγραφε το 1990: « Τέτοια γλυπτική ήθελα να κάνω, σαν παλιός Ίων σε σύγχρονη εποχή. Μια γλυπτική που οι ρίζες της να είναι βαθιά μες στα ελληνικά χώματα της γης μας, για γλυπτική σαν να την έκανα στην Ιωνία. Και έκανα γλυπτική χωρίς σταματημό, γλυπτική για δέκα ζωές, ευγνώμων που μπόρεσα, όσο και να ήταν το τίμημα ακριβό και βαρύ. Έκανα κάθε λογής δημιουργία, έπλασα, χάραξα, σκάλισα,

ζωγράφισα, έγραψα, σταυρώθηκα, μα το ήθελα έτσι.»